UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

30 päivänä marraskuuta 2011 *

Asiassa T-107/08,

Transnational Company "Kazchrome" AO, kotipaikka Aktiöbe (Kazakstan), ja

ENRC Marketing AG, kotipaikka Kloten (Sveitsi),

edustajinaan aluksi asianajajat L. Ruessmann ja A. Willems, sittemmin Willems ja S. De Knop,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään aluksi J.-P. Hix, avustajinaan asianajajat G. Berrisch ja G. Wolf, sittemmin asiamiehinään Hix ja B. Driessen, avustajanaan asianajaja Berrisch,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ja

Euroopan komissio, asiamiehinään H. van Vliet ja K. Talabér-Ritz,

vastaajina,

joita tukee

Euroalliages, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajinaan asianajajat J. Bourgeois, Y. van Gerven ja N. McNelis,

väliintulijana,

jossa on kyse yhtäältä vaatimuksesta kumota lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Kazakstanista peräisin olevan piimangaanin tuonnissa sekä Ukrainasta peräisin olevan piimangaanin tuontia koskevan menettelyn päättämisestä 4.12.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1420/2007 (EUVL L 317, s. 5) siltä osin kuin se koskee Transnational Company "Kazchrome" AO:n tuottaman piimangaanin tuontia, ja toisaalta vahingonkorvausvaatimuksesta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja O. Czúcz (esittelevä tuomari) sekä tuomarit I. Labucka ja D. Gratsias,

kirjaaja: hallintovirkamies N. Rosner,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 18.5.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Euroalliages teki 24.7.2006 Euroopan yhteisöjen komissiolle kantelun Kiinan kansantasavallasta, Kazakstanista ja Ukrainasta peräisin olevan piimangaanin tuonnista.

2 Komissio julkaisi 6.9.2006 ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta, Kazakstanista ja Ukrainasta peräisin olevan piimangaanin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 214, s. 14).

3 Kantajat – Transnational Company ”Kazchrome” AO (jäljempänä Kazchrome), Kazakstanin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka tuottaa muun muassa ferropiimangaania, ja ENRC Marketing AG (jäljempänä ENRC), Sveitsin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka markkinoi ja myy tätä tuotetta; molemmat yhtiöt kuuluvat yritysryhmään, jossa määräysvaltaa käyttää Eurasian Natural Resources Corporation plc – arvostelivat kirjeessä 14.9.2006 tutkimuksen aloittamista erityisesti sillä perusteella,

ettei kantelu niiden mukaan sisällä riittäviä todisteita Kazakstanista peräisin olevan piimangaanin polkumyynnistä eikä siitä yhteisön tuotannonalalle aiheutuvasta huomattavasta haitasta.

4 Komissio toimitti kantajille 25.7.2007 alustavat päätelmänsä. Asianomaisille osapuolille asetettiin 8.8.2007 päättyvä määräaika tätä asiakirjaa koskevien huomautusten esittämiselle. Kantajat esittivät huomautuksensa 14.8.2007.

5 Komissio antoi 5.10.2007 lopullista ilmoittamista koskevan asiakirjan. Asianomaisille osapuolille asetettiin 15.10.2007 päättyvä määräaika tätä asiakirjaa koskevien huomautusten esittämiselle. Kantajat esittivät huomautuksensa 15.10.2007.

6 Komissio lähetti 31.10.2007 päivätyssä kirjeessä kantajille tarkistetun lopullista ilmoittamista koskevan asiakirjan. Kantajille ja muille asianomaisille osapuolille annettiin 12.11.2007 kello 12 päättyvä määräaika huomautusten esittämistä varten. Kantajat esittivät alustavat huomautuksensa 7.11.2007. Kantajat esittivät 12.11.2007 täydentävät huomautuksensa tarkistetusta, lopullista ilmoittamista koskevasta asiakirjasta.

7 Euroopan unionin neuvosto antoi 4.12.2007 asetuksen (EY) N:o 1420/2007 polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Kazakstanista peräisin olevan piimangaanin tuonnissa sekä Ukrainasta peräisin olevan piimangaanin tuontia koskevan menettelyn päättämisestä (EUVL L 317, s. 5, jäljempänä riidanalainen asetus).

8 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Kiinan kansantasavallasta ja Kazakstanista peräisin olevan, CN-koodeihin 7202 30 00 ja ex 8111 00 11 (Taric-koodi 8111 00 11 10) luokiteltavan piimangaanin (ferropiimangaani mukaan luettuna) tuonnissa.”

9 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdan mukaan vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava polkumyyntitulli Kazakstanista peräisin oleville tuotteille on 6,5 prosenttia.

10 Kiinan kansantasavallasta ja Kazakstanista peräisin olevan piimangaanin tuonnissa [riidanalaisella asetuksella] käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin suspendoimisesta 4.12.2007 tehdyllä komission päätöksellä 2007/789/EY (EUVL L 317, s. 79) polkumyyntitulli suspendoitiin yhdeksän kuukauden ajaksi.

11 Komissio vastasi kantajien 7.11.2007 ja 12.11.2007 esittämiin huomautuksiin päivätyllä kirjeellä 5.12.2007.

12 Päätöksellä 2007/789 tehtyä suspendoimista pidennettiin 6.9.2009 asti Kiinan kansantasavallasta ja Kazakstanista peräisin olevan piimangaanin tuontia koskevalla [riidanalaisella asetuksella] käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin suspendoimisen jatkamisesta 27.8.2008 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 865/2008 (EUVL L 237, s. 1).

Menettely ja asianosaisten vaatimukset

13 Kantajat nostivat käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 29.2.2008 toimittamallaan kannekirjelmällä.

14 Euroalliages toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 23.6.2008 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua tähän oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston ja komission vaatimuksia.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen 19.1.2009 antamallaan määräyksellä kumoamisvaatimuksen osalta ja hylkäsi sen vahingonkorvausvaatimuksen osalta.

16 Koska unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari siirrettiin kolmanteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi tämä asia näin ollen siirrettiin.

17 Unionin yleinen tuomioistuin (kolmas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn. Asianosaisten lausumat ja niiden vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 18.5.2011 pidetyssä istunnossa.

18 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen asetuksen siltä osin kuin siinä asetetaan polkumyyntitulli kantajien valmistaman ja/tai myymän piimangaanin tuonnille;

– velvoittaa neuvoston ja komission yhteisvastuullisesti maksamaan niille vahingonkorvausta korkoineen siitä haitasta, joka aiheutui erityisesti tutkimuksen aloittamisesta ja riidanalaisen asetuksen antamisesta

– velvoittaa neuvoston ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

19 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

20 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää tutkimatta sekä kumoamiskanteen että vahingonkorvauskanteen

– toissijaisesti hylkää nämä vaatimukset perusteettomana,

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

21 Euroalliages vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kumoamiskanteen

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

22 Kantajat ilmoittivat unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin suullisessa käsittelyssä antamissaan vastauksissa yhtäältä, että kumoamisvaatimus koskee riidanalaisen asetuksen kumoamista vain Kazchromen tuottaman piimangaanin tuonnin osalta, ja toisaalta, että vahingonkorvausvaatimus kohdistuu ainoastaan neuvostoon.

23 Lisäksi kantajat tarkensivat vastauksessa unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen myös, että niiden pyyntö luottamuksellisesta käsittelystä Euroalliagesiin nähden kattaa vahingonkorvausvaatimuksen osalta tosiseikat, mutta ei oikeudellisia perusteita.

Oikeudellinen arviointi

Kumoamiskanne

24 Komission mukaan kumoamisvaatimus ei sen osalta täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, koska riidanalaisen asetuksen on antanut neuvosto.

25 Kantajat eivät ole esittäneet tätä koskevia väitteitä.

26 On todettava, että riidanalaista asetusta koskeva kumoamisvaatimus on jätettävä tutkimatta komission osalta, koska mainitun asetuksen on antanut ainoastaan neuvosto. Oikeuskäytännön mukaan komission rooli polkumyynnin vastaisissa menettelyissä nimittäin liittyy neuvoston päätösmenettelyyn. Sen on tehtävä tutkimuksia ja päätettävä niiden perusteella menettelyn lopettamisesta tai päinvastoin jatkamisesta hyväksymällä väliaikaisia toimenpiteitä ja ehdottamalla neuvostolle lopullisten toimenpiteiden, kuten riidanalaisen asetuksen, toteuttamista. Päätösvalta on kuitenkin neuvostolla, joka voi pidättyä päätöksen tekemisestä, jos se on eri mieltä komission kanssa, tai päinvastoin tehdä päätöksen sen ehdotusten perusteella (ks. asia 150/87, Nashua ym. v. neuvosto ja komissio, määräys 11.11.1987, Kok., s. 4421, 6 ja 7 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

27 Kantajat vetoavat vaatimuksensa tueksi kahteentoista kanneperusteeseen tai kanneperusteiden ryhmään.

28 Aluksi on tutkittava neljättä kanneperusteiden ryhmää, joka koskee normaaliarvon ja vientihinnan välistä vertailua, sekä viidettä kanneperusteiden ryhmää, joka koskee alihinnoittelun laskemista.

Neljäs kanneperusteiden ryhmä, joka koskee vientihinnan ja normaaliarvon välistä vertailua

29 Kantajat väittävät erityisesti, ettei neuvosto noudattanut perusteluvelvollisuuttaan ja että se rikkoi polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen

(EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (jäljempänä perusasetus) [korvattu polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51 ja oikaisu EUVL 2010, L 7, s. 22)], 2 artiklan 10 kohdan i alakohtaa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 10 kohdan i alakohta), kun se oikaisi alaspäin Kazchromen vientihintoja sen ENRC:lle maksamaksi väitettyjen palkkioiden perusteella, koska ENRC:n toiminnan väitettiin muistuttavan palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

30 Neuvosto väittää, että riidanalainen asetus on riittävästi perusteltu, kun otetaan huomioon muun muassa tosiseikat, komission ja kantajien välinen yhteydenpito polkumyynnin vastainen menettelyn aikana ja se, etteivät kantajat osoita, että neuvosto olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen tehdessään riitautetun oikaisun ja näin ollen rikkonut perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohtaa.

31 Tältä osin on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklan mukainen perusteluvelvollisuus määräytyy kyseisen toimen luonteen mukaan ja perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimen toteuttaneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimi koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia sen laillisuuden. Perusteluvelvollisuuden täyttymistä arvioitaessa on otettava huomioon asiaan liittyvät olosuhteet, muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, jota niillä, joille kyseinen toimi on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, ovatko toimen perustelut EY 253 artiklan mukaisia, on otettava huomioon toimen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. asia C-76/01 P, Eurocoton ym. v. neuvosto, tuomio 30.9.2003, Kok., s. I-10091, 88 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

32 Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. – –

Erityisten olosuhteiden täyttyessä oikaisuja voidaan tehdä seuraavien tekijöiden mukaisesti:

– –

i) Palkkiot

Oikaisu tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti.

Käsitteeseen ’palkkiot’ katsotaan sisältyvän tuotteen tai samankaltaisen tuotteen kauppiaan saama voittomarginaali, jos kyseisen kauppiaan toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

– –”

33 Käsiteltävässä asiassa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 67 perustelukappaleesta ilmenee, että Kazchrome vei tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön ENRC:n, joka katsotaan kolmannessa maassa sijaitsevaksi etuyhteydessä olevaksi kauppayhtiöksi, välityksellä, ja vientihinta määritettiin ENRC:n ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta yhteisössä veloittaman jälleenmyyntihinnan perusteella.

34 Neuvosto katsoo riidanalaisen asetuksen 73–75 perustelukappaleessa, että normaaliarvon ja vientihinnan tasapuolisen vertailun tekemiseksi 67 perustelukappaleen mukaisesti määritettyä vientihintaa on oikaistava muun muassa palkkioiden perusteella. Tältä osin se totesi, että Kazchromen yhteisöön suuntautuvassa myynnissä ENRC:n toiminta muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa ja ettei ENRC ollut osapuolena Kazchromen kotimarkkinamyynnissä.

35 Vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen istunnossa esittämään kysymykseen neuvosto vahvisti, että kuten riidanalaisen asetuksen 74 perustelukappaleen sanamuodosta näyttää ilmenevän, siinä olevalla viittauksella siihen, ettei ENRC ollut osapuolena Kazchromen kotimarkkinamyynnissä, pyrittiin vain osoittamaan syy sille, miksi katsottiin, että kotimarkkinamyynnin ja vientimyynnin välillä on ero, jonka perusteella oikaisu on perusteltu, eikä perustelemaan kantajien välisen suhteen luokittelua komissionantajan ja komissionsaajan välistä suhdetta muistuttavaksi ja näin ollen vientihintoihin sisältyviä "palkkioita". Tämä seikka koskee näin ollen tekijän, jonka nojalla oikaisu on tehty, vaikutusta hintojen vertailtavuuteen, eikä sen olemassaoloa sellaisenaan.

36 Näin ollen on todettava, että riidanalaisen asetuksen johtopäätös, jonka mukaan ENRC:n toiminta muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa, perustuu kahteen riidanalaisen asetuksen 74 perustelukappaleessa mainittuun seikkaan: siihen, että kantajat ovat erillisiä oikeudellisia yksiköitä, ja siihen, että niiden välillä on ostajan ja myyjän välinen suhde.

37 Lisäksi riidanalaisesta asetuksesta ja neuvoston unionin yleiselle tuomioistuimelle toimittamista tarkennuksista ilmenee, että neuvosto aikoi näillä perusteilla osoittaa, että kantajien välinen kaupallinen suhde oli tavanomaisten kilpailuolosuhteiden mukainen ja ettei ENRC:n näin ollen voitu katsoa toimivan sisäisenä myyntiosastona.

38 Koska riidanalaisessa asetuksessa tyydytään mainitsemaan nämä kaksi seikkaa, on todettava, ettei sen sanamuodon perusteella voida saada tietää niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, joihin neuvoston päätelmä perustui.

39 Vaikka on yhtäältä ilmeistä, että kantajat ovat erillisiä oikeudellisia yksiköitä ja että ENRC ei näin ollen ole sisäinen myyntiosasto, tämä seikka ei riitä tukemaan päätelmää, jonka mukaan ENRC:n toiminta ei ole sisäisen myyntiosaston toimintaa vaan palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

40 Toisaalta pelkästään sen toteamuksen, että kantajien välillä ”oli ostajan ja myyjän välinen suhde”, perusteella ei voida ymmärtää, millä perusteilla neuvosto katsoi kantajien esittämistä seikoista huolimatta, että niiden välinen kaupallinen suhde oli syntynyt tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa, eivätkä ENRC:n tehtävät näin ollen olleet sisäisen myyntiosaston vaan palkkioperusteisen edustajan tehtäviä. On nimittäin todettava, että kantajat esittivät tutkimuksen aikana seikkoja, joiden tarkoituksena oli osoittaa, ettei ENRC toiminut etuyhteydessä olevana myyjänä vaan Kazchromen tehtaiden sisäisenä myyntiosastona.

41 Vaikka neuvosto lisäksi esittää varmasti perustellusti, että tutkittaessa sitä, täyttävätkö riidanalaisen asetuksen perustelut EY 253 artiklan vaatimukset, on otettava huomioon asetuksen sanamuodon (ks. edellä 31 kohta) lisäksi komission ja kantajien välinen yhteydenpito polkumyynnin vastainen menettelyn aikana, tämän toteamuksen

perusteella ei voida todeta, että perusteluvelvollisuutta olisi käsiteltävässä asiassa noudatettu.

42 On nimittäin todettava, ettei neuvosto ole kirjallisissa huomautuksissaan tai suullisessa käsittelyssä esittänyt tarkennuksia asiakirjoista, joihin merkityksellinen yhteydenpito sisältyy. Syistä, joiden vuoksi komissio ehdotti neuvostolle, että kantajien suhde on katsottava ostajan ja myyjän väliseksi suhteeksi, ei esitetä lisätarkennuksia myöskään 5.10.2007 päivätyssä lopullista ilmoitusta koskevassa asiakirjassa (72 perustelukappale) eikä 31.10.2007 päivätyssä tarkistetussa lopullista ilmoitusta koskevassa asiakirjassa (johdanto-osan 74 perustelukappale). Nämä asiakirjat laadittiin nimittäin samalla tavalla kuin riidanalainen asetus, eikä niissä ole enempää tarkennuksia. Lisätietoja ei ole myöskään asiakirjoissa, jotka koskevat erityisesti kantajia ja jotka lähetettiin samaan aikaan tai myöhemmin kuin edellä mainitut kaksi asiakirjaa, kuten komission 5.12.2007 päivätyssä kirjeessä, joka on vastaus kantajien reaktioihin tarkistettuun lopullista ilmoitusta koskevaan asiakirjaan.

43 Näin ollen on todettava, että neuvoston arvioinnin, jonka mukaan ENRC:n toiminta muistutti Kazchromen yhteisöön suuntautuvassa myynnissä palkkioperusteisen edustajan toimintaa, perustelut ovat puutteelliset.

44 Neuvoston oikeudenkäynnin aikana esittämät muut väitteet eivät voi muuttaa tätä arviointia.

45 Neuvosto väittää, että sen arvioinnin perusteltavuus seuraa yhtäältä kantajia sitovan osto-myyntisopimuksen huomattavaksi väitetystä muodollisuudesta [*luottamuksellinen*] [1] ja toisaalta tietyistä niiden kanteessa esittämistä seikoista, joilla pyrittiin osoittamaan, ettei ENRC toimi kuten palkkioperusteinen edustaja. Se katsoo

1 — Luottamukselliset tiedot on poistettu.

näin ollen, ettei ENRC:n toimintaa voida pitää Kazchromen toimintaa täydentävänä [*luottamuksellinen*] ja että sen ryhmän, johon kantajat kuuluvat, rakenne vahvistaa, että niiden välinen suhde voitiin katsoa vain valtuuttajan ja palkkioperusteisen valtuutetun suhteeksi. Neuvoston mukaan se seikka, että kantajien välisiä suhteita säätelevä sopimus on sen mielestä erityisen muodollinen, on kuitenkin ilmeinen seikka, jota ei tarvinnut mainita nimenomaisesti.

46 Vaikka myönnettäisiin, että sopimuksen huomattavaksi väitetty muodollisuus olisi ilmeistä, on kuitenkin todettava, että kantajat esittivät polkumyynnin vastaisessa menettelyssä joukon niiden väliseen suhteeseen ja ENRC:n tehtäviin liittyviä seikkoja, jotka niiden mukaan osoittavat, että viimeksi mainitulla oli tuottajan sisäiselle myyntiosastolle ominaisia tehtäviä. On kuitenkin todettava, että riidanalaista asetusta ja asiakirjavihkoon sisältyviä asiakirjoja lukiessaan kantajat – tai unionin yleinen tuomioistuin – eivät voi ymmärtää sitä, että arvio niiden tavanomaisten kilpailuolosuhteiden mukaisesta ostajan ja myyjän välisestä suhteesta perustuu niitä sitovan sopimuksen väitettyyn muodollisuuteen, eivätkä varsinkaan sitä, mitkä ovat ne syyt, joiden vuoksi tämä muodollisuus on sellaisenaan perustelu riidanalaiselle arvio muista esitetyistä seikoista huolimatta. Näin ollen on muun muassa huomattava, että kantajat väittävät vastauksessaan neuvoston vastineessaan sopimukseen tekemään viittaukseen, että mahdollinen muodollisuus vastaa ulkoisia vaatimuksia, jotka eivät liity niiden välisen suhteen luonteeseen.

47 Neuvoston viittaus kantajien välisen sopimuksen muodollisuuteen on näin ollen katsottava kannevaiheessa esitetyksi uudeksi perusteluksi, joka ei voi poistaa edellä mainittua perustelujen puutteellisuutta.

48 Sama koskee neuvoston viittauksia muihin kantajien kanteessa mainitsemiin seikkoihin, jotka neuvoston mukaan vahvistavat sen arvioinnin perusteltavuuden (ks. edellä 45 kohta), mutta joita ei ole mainittu riidanalaisessa asetuksessa eikä komission kirjelmissä hallinnollisen menettelyn aikana. Neuvosto ei myöskään esitä mitään seikkaa, jonka perusteella voitaisiin todeta, että kantajien piti välttämättä ymmärtää, että juuri nämä seikat johtivat sen tekemään päätelmään.

49 Näin ollen kantajien neljännessä kanneperusteiden ryhmässä esittämä perustelujen puutteellisuutta koskeva väite on hyväksyttävä.

Viides kanneperusteiden ryhmä, joka koskee alihinnoittelun laskemista.

50 Riitautetussa asetuksessa todettiin, että Kazakstanista peräisin olevien tuotteiden hinnat alittivat normaaliarvon painotetun keskiarvon perusteella kaikkiaan 4,5 prosentilla, eli hinnat, joilla niitä myytiin yhteisössä, olivat 4,5 prosenttia alemmat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat (104 perustelukappale).

51 Riidanalaisen asetuksen mukaan prosenttimäärä, jolla hinnat alittavat normaaliarvon, laskettiin kaikkien maiden osalta vertailemalla yhteisön tuotannonalan noudettuna lähettäjältä -hintoja tuontitavaroiden hintoihin, joihin tehtiin asianmukaiset oikaisut purkamis- ja tulliselvityskustannusten huomioon ottamiseksi, niiden saapuessa yhteisön fyysiselle alueelle (johdanto-osan 105 perustelukappale).

52 Joitakin kantajien tuotteita kuljetettiin junalla Kazakstanista Klaipedan (Liettua) tai Kaliningradin (Venäjä) satamiin ja ne kulkivat Liettuan kautta ulkoisessa passitusmenettelyssä ennen kuin ne lastattiin laivaan ja kuljetettiin kansainvälisiä vesiä pitkin määränpääsatamaan, yleensä Rotterdamiin (Alankomaat). Edellä 51 kohdassa mainitun yleisen menetelmän mukaisesti kantajien näiden tuotteiden hinnat laskettiin niiden vertailemiseksi yhteisön tuotannonalan hintoihin siis vähentämällä ”tulliesiselvitetyistä” vientihinnoista kulut, jotka aiheutuvat kuljetuksesta Valkovenäjän ja Liettuan välisen rajakohdan, josta tavarat saapuivat viimeksi mainittuun valtioon, ja määränpääsataman välillä.

53 Kantajat väittävät, että laskiessaan prosenttimäärää, jolla hinnat alittivat normaaliarvon, käyttäen perusteena kantajien tuotteiden hintoja, kun ne tuotiin ensimmäistä kertaa yhteisön maaperälle, vaikka niiden tulliselvitys tehtiin muualla, neuvosto rikkoi etenkin perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 3 artiklan 2 kohta) ja teki ilmeisen arviointivirheen. Kantajat muistuttavat, että perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa edellytetään puolueetonta tarkastelua tuonnin vaikutuksesta hintoihin yhteisön markkinoilla ja väittävät, että neuvosto rikkoi tätä säännöstä, koska toteutettu oikaisu on selvästi epäoikeudenmukainen ja syrjivä.

54 Neuvosto väittää, ettei perusasetuksessa ilmoiteta yksityiskohtaisesti, kuinka alihinnoittelun arviointi on tehtävä, ja toteaa, että sillä on vastaavasti tältä osin laaja harkintavalta. Se katsoo, että tuontihintojen laskemisessa käytetty menetelmä alihinnoittelun laskemiseksi ei ole ilmeisen epäoikeudenmukainen ja syrjivä ja että se on näin ollen perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukainen.

55 On huomattava, että asianosaisten väitteiden mukaan tarkin tapa laskea alihinnoittelu olisi vertailla sellaisia tuontihintoja ja yhteisön tuotannonalan hintoja, jotka sisältävät kaikki kulut asiakkaalle toimittamiseen asti. Koska tämä menettely ei ole käytännöllinen sen sisältämän laskelmien suuren määrän vuoksi, asianosaiset

katsovat yksimielisesti, että tasapuolinen vertailu voidaan tehdä yhteisön tuotannonalan "noudettuna lähettäjältä" -hintojen, jotka eivät sisällä kuljetuskustannuksia, ja osan mainituista kustannuksista sisältävien tuontihintojen välillä sen seikan huomioon ottamiseksi, ettei tuonti kilpaile yhteisön tuotteiden kanssa niiden "noudettuna lähettäjältä" -hinnoilla ja että niitä on kuljetettava pitempiä matkoja yhteisön asiakkaiden laitoksiin.

56 Asianosaiset ovat kuitenkin erimielisiä siitä, onko paikka, josta alkaen tuontituotteiden kuljetuskuluja ei tarvitse sisällyttää tuontihintoihin, jotta varmistetaan tasapuolinen vertailu yhteisön tuotannonalan tuotteisiin, kantajien väitteen mukaisesti tulliselvityspaikka vai neuvoston väitteen mukaisesti paikka, jossa tuontituotteet saapuvat ensimmäisen kerran yhteisön maaperälle.

57 On huomattava, ettei käsiteltävässä asiassa ole välttämätöntä ottaa kantaa yleisesti tarkoituksenmukaisimpaan vertailupaikkaan, ja on riittävää tarkastella, ettei neuvoston valinta käsiteltävän asian olosuhteissa ollut ilmeisen perusteeton.

58 Aluksi on todettava, että perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 1 artiklan 1 kohta) säädetään, että "polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa". Tässä säännöksessä, joka kuuluu 1 artiklaan, jonka otsikko on "Periaatteet", annetaan polkumyyntitullin asettamiselle olennainen sääntö, jonka mukaan ei riitä, että tavarat on tuotu polkumyynnillä, vaan lisäksi niiden luovuttamisen vapaaseen liikkeeseen on aiheutettava vahinkoa. Nimenomaan vahingon toteamiseksi perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa (joista on tullut asetuksen N:o 1225/2009 3 artiklan 2 ja 3 kohta) säädetään, että tuonnin

vaikutusta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla on tutkittava objektiivisesti ja että tämän vuoksi on tutkittava, esiintyykö polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta huomattavaa alihinnoittelua suhteessa samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty.

59 Tästä seuraa, että sitä, tekikö neuvosto ilmeisen arviointivirheen sen vertailupaikan määrittämisessä, johon nähden käsiteltävässä asiassa on laskettava kantajien tuotteiden hinnat, joita verrataan yhteisön tuotannonalan hintoihin, on tutkittava ottaen huomioon erityisesti se mahdollisuus, että polkumyynnin kohteena olevasta tuonnista aiheutuu vahinkoa. Neuvosto totesi lisäksi itse, että alihinnoittelun ja syy-yhteyden välillä on yhteys katsoessaan, että ”alihinnoittelun laskeminen on erityisen tärkeää, kun tarkastellaan tuontihintoja polkumyynnin kohteena olevan tuonnin ja todetun vahingon välisen syy-yhteyden arvioimiseksi”, ja että kyseinen kanneperusteiden ryhmä ”koskee teknistä seikkaa, joka on merkityksellinen sekä vahingon että syy-yhteyden määrittelyssä”.

60 Kantajat väittävät, että tuontihinnat olisi pitänyt laskea ”tulliselvitetyistä” vientihinnoista ja siis satamassa, jossa tulliselvitys tehtiin, eikä siellä, missä ne saapuivat yhteisön fyysiselle alueelle. Ne väittävät muun muassa, ettei viimeksi mainitun paikan valinta ole tasapuolista, koska sen perusteella tavaroista, joista asiakas maksaa saman hinnan ja jotka toimitetaan sille samaan paikkaan, aiheutuu tai ei aiheudu vahinkoa yhteisön tuotannonalalle sen mukaan, sisältääkö niiden kuljetusreitti tulliselvityssatamaan ensimmäisen käynnin yhteisön alueella vai ei, ja näin on, vaikka käynti tapahtuisikin ulkoisessa passitusmenettelyssä eikä tarkoittaisi tavaroiden maahantuontia.

61 Neuvoston mukaan tuontituotteet saapuvat yhteisön markkinoille, kun ne saapuvat ensimmäisen kerran yhteisön alueelle, kun taas yhteisön tuotannonalan tuotteet saapuvat markkinoille, kun ne lähtevät tehtaalta, millä perusteella tuotteiden voidaan olettaa olevan juuri näissä kahdessa paikassa välittömässä kilpailusuhteessa toisiinsa nähden ja tasapuolinen vertailu voidaan siis tehdä.

62 Kantajien väitteen mukaisesti on huomattava, etteivät neuvoston käyttämät hinnat heijasta yhteisössä sijaitsevien asiakkaiden kanssa neuvoteltuja hintoja, eli yleensä cif-hintoja (kulut, vakuutus ja rahti) tulliselvityssatamassa, ja että niillä on vain neuvoston määrittämä laskelmallinen arvo. Vaikka koko polkumyynnin vastainen menettely merkitsee monimutkaisia laskelmia ja usein laskelmallisten arvojen huomioon ottamista, on kuitenkin niin, että koska neuvoston alihinnoittelua tutkiessaan käyttämä arvo on laskettu tutkimuksen aikana kantajien toimittamien tietojen pohjalta, asiakkaat eivät ole voineet ottaa sitä huomioon päättäessään, ostavatko ne yhteisön tuotannonalalta vai kantajilta. Mainitut asiakkaat eivät myöskään voineet arvioida tätä arvoa, koska ei voida millään perusteella katsoa, että ne tunsivat tuotteiden tarkan reitin ennen niiden saapumista tulliselvityspaikkaan ja tiesivät näin ollen, että tuotteet oli reitin yhdessä osassa jo kulkeneet yhteisön alueen kautta. Neuvosto totesi vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen suullisessa käsittelyssä esittämään kysymykseen, ettei se tiennyt, tunsivatko asiakkaat tuotteiden reitin, mutta ettei tämä reitti kuitenkaan kiinnostanut niitä, koska ainoa niille merkityksellinen seikka oli tuotteen lopullinen hinta sen saapuessa niiden tehtaaseen.

63 Tästä seuraa, että asiakkaiden päätökseen hankkia kantajien eikä yhteisön tuotannonalan tuotteita ovat voineet vaikuttaa määräävästi kantajien ja niiden asiakkaiden välillä neuvotellut hinnat, eivätkä hinnat kuljetuksen välietapissa, olipa se yhteisön alueella tai ei. Nimittäin kuten neuvosto esittää, vaikka asiakkaita kiinnostava seikka on tuotteen lopullinen hinta sen saapuessa niiden tehtaaseen, on kuitenkin niin, kuten kantajat ovat todenneet vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen suullisessa käsittelyssä esittämään kysymykseen, että asiakkaat tuntevat hyvin kuljetuskulut

tulliselvityssatamasta tehtaisiinsa ja voisivat siis helposti laskea lopullisen hinnan niiden kanssa neuvoteltujen tulliselvityssataman cif-hintojen perusteella.

64 Tästä myös seuraa kantajien väitteen mukaisesti, että kaikki tuotteet, jotka ne tai muut muiden vientimaiden tuottajat ovat myyneet yhteisön asiakkaille, aiheuttivat saman vahingon niiden kuljetusreitistä riippumatta, jos ne myytiin asiakkaille samassa paikassa ja samoilla tai hyvin samankaltaisilla hinnoilla.

65 On lisäksi todettava, että neuvosto on katsonut kantajien tai muiden viejien sellaisten tavaroiden osalta, jotka ovat saapuneet yhteisön alueelle tulliselvityssatamassa, että kuljetuskustannukset satamien ja asiakkaiden laitosten välillä vastaavat kuljetuskustannuksia yhteisön tuottajan tehtaan ja samojen laitosten välillä. Neuvosto ei kuitenkaan osoita, että tasapuolisen vertailun varmistamiseksi oli välttämätöntä tehdä lisävähennys ennen tulliselvityssatamaan saapumista aiheutuneiden kuljetuskustannusten merkittävän osan perusteella, jotta tuontihintaan ei sisällytettäisi kuluja, jotka eivät sisälly yhteisön tuotannonalan hintaan, kun tavaroita on kuljetettu Liettuan kautta ulkoisessa passitusmenettelyssä joitakin satoja kilometrejä ennen kuin ne lastataan ja kuljetetaan kansainvälisillä vesillä.

66 Tätä päätelmää voidaan havainnollistaa viittaamalla neuvoston itsensä vastineessaan esittämään esimerkkiin. Se kysyy nimittäin, mistä syystä kantajan tavaroiden tietyn osan hintaa ei pitäisi laskea siihen nähden, että ne ylittävät Liettuan ja Valkovenäjän välisen rajan, koska myös puolalaisten tuottajien tuotteet on kuljetettava niiden tehtaista Puolassa. Koska kuljetuskustannusten tehtaalta Puolassa on katsottu vastaavan kuljetuskustannuksia Rotterdamin satamasta sellaisen suoran tuonnin osalta, jonka

tulliselvitys on tehty mainitussa paikassa, ei ole osoitettu, että kuljetuksesta Liettuan ja Valkovenäjän rajan ja Rotterdamin sataman välillä aiheutuvien huomattavien kulujen vähentäminen olisi välttämätöntä kantajan tuotteiden hintojen ja puolalaisen tuottajan hintojen tasapuoliseksi vertailemiseksi.

67 Tässä tilanteessa on katsottava, että neuvosto teki käsiteltävässä asiassa ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että tuontihintojen ja yhteisön tuotannonalan hintojen välinen objektiivinen vertailu tässä asiassa edellytti, että vertailupaikka tuontihintojen määrittämiselle on Valkovenäjän ja Liettuan välinen raja Klaipedan ja Kaliningradin satamien kautta kuljetettujen kantajan tuotteiden osalta.

68 Lopuksi neuvoston väitteestä, jonka mukaan tulliselvityssataman katsominen tuontihinnan määrittelyn vertailupaikaksi väärentää järjestelmää ja rohkaisee viejiä sopimaan asiakkaidensa kanssa tulliselvityksestä lähempänä niiden tehtaita, on muistutettava, että edeltävästä tarkastelusta seuraava päätelmä koskee vain käsiteltävää asiaa ja että komission ja neuvoston on otettava harkintavaltaa käyttäessään huomioon jokaisen yksittäistapauksen merkitykselliset seikat, mukaan lukien seikat, joiden perusteella voidaan katsoa, toisin kuin tässä asiassa, että kuljetusreittien ja tulliselvityspaikkojen valinnalla pyritään vääristämään tuontihintojen ja yhteisön tuotteiden hintojen vertailua.

69 Kantajien viidennessä kanneperusteiden ryhmässä esittämä ilmeistä arviointivirhettä koskeva kanneperuste on näin ollen hyväksyttävä.

70 On huomattava, että ilman Kazchromen vientihinnan oikaisua sillä tavoin, kuin vientihinta on määritelty riidanalaisen asetuksen 67 kohdassa, kantajan tuotteiden myyntiä ei olisi katsottu polkumyynniksi, tai ainakin todettu polkumyyntimarginaali olisi ollut pienempi kuin riidanalaisessa asetuksessa laskettu marginaali, joka on auttanut määrittelemään asetetun polkumyyntitullin (170 perustelukappale). Lisäksi asiakirjoista ilmenee, että kantajien yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen laskemisesta silloin, kun vientituotteet ylittävät Valkovenäjän ja Liettuan rajan, seuraa alihinnoittelu yhteisön tuotannonalan hintoihin nähden, mihin perustuu päätelmä siitä, että kantajien tuotteiden tuonti aiheutti vahinkoa yhteisön tuotannonalalle (riidanalaisen asetuksen 145 perustelukappale). Tästä seuraa, että unionin yleisen tuomioistuimen hyväksymät kaksi väitettä koskevat arviointeja, jotka ovat välttämätön perusta polkumyyntitullin asettamiselle Kazchromen tuottaman piimangaanin tuonnille.

71 Edellä esitetty huomioon ottaen riidanalainen asetus on kumottava Kazchromen tuottaman piimangaanin tuonnin osalta ilman, että olisi tarpeen ottaa kantaa muihin kantajien esittämiin väitteisiin.

Vahingonkorvausvaatimus

72 Tällä vaatimuksella kantajat pyrkivät saamaan korvausta kolmentyyppisistä vahingoista, jotka koostuvat yhtäältä voittojen saamatta jäämisestä, menettelystä aiheutuvista kuluista ja niiden emoyhtiön osakkeen hinnan laskemisesta 7.12.2007.

73 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisö on sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa elintensä lainvastaisesta toiminnasta aiheutuneesta vahingosta ainoastaan,

jos seuraavat edellytykset täyttyvät: toimielinten moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on todella syntynyt ja toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (asia 26/81, Oleifici Mediterranei v. ETY, tuomio 29.9.1982, Kok., s. 3057, 16 kohta ja asia T-199/96, Bergaderm ja Goupil v. komissio, tuomio 16.7.1998, Kok., s. II-2805, 48 kohta). Mikäli yksi yhteisön sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun syntymisedellytyksistä ei täyty, kanne on hylättävä ilman, että on tarpeen tutkia muita edellytyksiä (ks. asia T-170/00, Förde-Reederei v. neuvosto ja komissio, tuomio 20.2.2002, Kok., s. II-515, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

74 Käsiteltävässä asiassa tarkastelu on aloitettava edellytyksestä, joka koskee väitettyjen lainvastaisuuksien ja väitetyn vahingon välistä syy-yhteyttä.

75 Ensiksi kantajat väittävät voittojen saamatta jäämisen ja lainvastaisuuksien välisestä syy-yhteydestä, että jos komissio ei olisi toiminut lainvastaisesti aloittamalla menettelyn Kazakstania vastaan, jatkamalla menettelyä ja ehdottamalla toimenpiteitä ja jos neuvosto ei olisi antanut lainvastaisesti riidanalaista asetusta, niiden voitot olisivat olleet huomattavasti suuremmat kuin ne, jotka ne tosiasiallisesti saivat yhteisön markkinoilla. Ne esittävät tältä osin, että ENRC:n myynnit yhteisöön polkumyynnin vastainen menettelyn aloittamisesta kanteen nostamiseen saakka osoittavat kokonaisarvon huomattavaa alenemista.

76 On todettava, ettei pelkkä viittaus myynnin määrän pienenemiseen riitä osoittamaan oikeuskäytännössä edellytettyä syy-yhteyttä sopimussuhteen ulkopuolisen yhteisön vastuun syntymiseksi. On nimittäin todettava, että asiakirjoista ilmenee, että yhteisön tuotannonalan tuonnin ja viennin määrät vaihtelevat vahvasti vuodesta toiseen. Vaikka kantajat muun muassa väittävät, että ero vuosien 2006 ja 2007 myynnin määrissä riittää osoittamaan syy-yhteyden, niiden kumoamisvaatimuksen yhteydessä esittämistä väitteistä, erityisesti niiden tuontien ja Kiinan kansantasavallan tuonnin

välistä kumulaatiota koskevasta kanneperusteesta ilmenee, että niiden vienti yhteisöön vuonna 2004 [*luottamuksellinen*] oli vähäisempää kuin vuonna 2007 [*luottamuksellinen*], vaikka mitään kantajia koskevaa tutkimusta ei ollut tuohon aikaan vireillä. Samoin vuoden 2006 vientilukujen [*luottamuksellinen*] vertaaminen vuoden 2007 vientilukuihin [*luottamuksellinen*] ja vuosien 2002 ja 2003 vientilukujen [*luottamuksellinen*] vertaaminen vuoden 2004 vientilukuihin [*luottamuksellinen*] osoittaa, ettei Kazakstanista peräisin olevan tuonnin voimakas väheneminen ole pelkästään seurausta polkumyynnin vastainen menettelyn aloittamisesta tai polkumyyntitullin asettamisesta.

77 Vertailu riidanalaisessa asetuksessa mainittuihin muiden maiden myyntimääriin vahvistaa, että mainitut määrät olivat kyseisillä markkinoilla vuosittain erilaisia. Näin ollen riidanalaisen asetuksen 137 perustelukappaleessa oleva taulukko, joka koskee tuontia yhteisöön Etelä-Afrikasta, osoittaa 70 prosentin nousun vuonna 2003 (81 330 tonnia) vuoteen 2002 nähden (47 808 tonnia), jota seurasi 27,76 prosentin lasku vuonna 2004 (58 753 tonnia) vuoteen 2003 nähden. Taulukko riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 138 perustelukappaleessa, joka koskee tuontia yhteisöön muista kolmansista maista kuin Norjasta, Intiasta, Etelä-Afrikasta ja tutkimuksen kohteena olevista maista, osoittaa 28 prosentin nousun vuonna 2003 (108 539 tonnia) vuoteen 2002 nähden (84 904 tonnia), jota seuraa uusi 15,05 prosentin nousu vuonna 2004 (124 872 tonnia) vuoteen 2003 nähden, vaikka vuosien 2004 (63 178 tonnia) ja 2005 lukujen vertailu osoittaa 49,41 prosentin laskun.

78 Toiseksi kantajat väittävät niiden hallinnolliseen menettelyyn osallistumisesta aiheutuneiden kulujen ja väitettyjen lainvastaisuuksien välisestä syy-yhteydestä, ettei niille olisi aiheutunut näitä kuluja, jos komissio ei olisi virheellisesti sisällyttänyt Kazakstania tutkimukseen, ja että jos komissio ei olisi menettelyn aloittamisen jälkeen toiminut siten, että se vakavasti ja ilmeisesti rikkoi harkintavaltaansa ja/tai käytti väärin harkintavaltaansa, niiden yhteistoiminta ja siihen liittyvät kustannukset olisivat auttaneet niitä välttämään polkumyyntitullin asettamisen.

79 Ensiksi on neuvoston esityksen mukaisesti huomattava, että hallinnolliseen menettelyyn osallistumisesta aiheutuneet kulut ovat joka tapauksessa voineet aiheutua vain tutkimuksen aloittamisesta ja sen jatkamisesta eivätkä itse riidanalaisesta asetuksesta.

80 Toiseksi on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan vahingon on seurattava suoraan väitetystä lainvastaisuudesta eikä kantajan valitsemasta tavasta reagoida lainvastaiseksi väitettyyn toimeen. Näin ollen on katsottu, ettei pelkästään se seikka, että lainvastainen menettely on ollut välttämätön edellytys (conditio sine qua non) vahingon ilmenemiselle sillä tavoin, ettei vahinkoa olisi tapahtunut tämän menettelyn puuttuessa, riitä luomaan syy-yhteyttä (ks. vastaavasti asia T-113/04, Atlantic Container Line ym. v. komissio, määräys 12.12.2007, 31–40 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

81 Tuottaja-viejiltä (tai muulta osapuolelta, jota asia koskee) ei edellytetä osallistumista polkumyynnin vastaiseen menettelyyn (asia T-134/95, Dysan Magnetics ja Review Magnetics v. komissio, määräys 14.3.1996, Kok., s. II-181, 27 kohta), ja ne voivat vapaasti arvioida osallistumisen tarkoituksenmukaisuutta ja intressiä osallistua sekä osallistumisensa laajuutta ja siitä aiheutuvia kustannuksia. Ne ovat lisäksi vapaita erityisesti valitsemaan, että ne osallistuvat ainoastaan pyytämällä henkilökuntaansa kokoamaan tarvittavat tiedot ja että ne antavat lakiasiainosastonsa edustaa niitä tai että ne käyttävät asianajotoimiston palveluja.

82 Joka tapauksessa ei voida, kuten neuvosto väittää, katsoa mainituilla kantajien henkilöstön työtä vastaavilla kuluilla olevan suoraa yhteyttä tutkimukseen, koska niiden henkilöstön palkka pitäisi maksaa siitä huolimatta, onko olemassa vireillä olevaa polkumyynnin vastaista menettelyä huolimatta. Lisäksi kantajat eivät edes väitä, että

henkilöt, jotka ovat osallistuneet menettelyyn, on otettu palvelukseen sen seuraamiseksi tai että heidät olisi irtisanottu, jos tutkimuksesta aiheutuvaa lisätyötä ei olisi ollut.

83 Asianajajien palkkioiden osalta on riittävää todeta, että kantajat tyytyvät vetoamaan näihin kuluihin pyrkimättä osoittamaan, että ne ovat välttämättömiä eivätkä aiheudu niiden valitsemasta tavasta reagoida tutkinnan aloittamiseen.

84 Tässä tilanteessa on katsottava, etteivät kantajat osoita syy-yhteyttä väittämiensä lainvastaisuuksien ja mainitsemiensa kahden ensimmäisen tyypin vahinkojen välillä. Vahingonkorvausvaatimus on näin ollen hylättävä näiden väitettyjen vahinkojen osalta ilman, että olisi tarpeen tutkia, onko kyse riittävän ilmeisestä rikkomisesta tai ovatko väitetyt vahingot todella syntyneet.

85 Kolmanneksi sen vahingon osalta, joka koostuu tappioista kantajien emoyhtiön osakkeen hinnan laskun johdosta 7.12.2007, on todettava, ettei sitä ole lainkaan mainittu niiden väitteissä syy-yhteydestä. Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäisen kohdan, jota sovelletaan unionin yleisessä tuomioistuimessa käytävään menettelyyn kyseisen perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla, ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kannekirjelmässä on mainittava muun muassa oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Näiden mainintojen on oltava riittävän selkeitä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi tarvittaessa ilman muita tietoja ratkaista kanteen (asia T-85/92, De Hoe v. komissio, määräys 28.4.1993, Kok., s. II-523, 20 kohta; asia T-154/98, Asia Motor Fance ym. v. komissio, määräys 21.5.1999, Kok., s. II-1703, 49 kohta ja asia T-277/97, Ismeri Europa v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 15.6.1999, Kok., s. II-1825, 29 kohta). Vahingonkorvauskanne on näin ollen jätettävä tutkimatta viimeksi mainitun vahingon osalta.

86 Edellä esitetyn perusteella vahingonkorvausvaatimus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Pyyntö prosessinjohtotoimien ja asian selvittämistoimien määräämisestä

87 Kantajat ovat vaatineet, että unionin yleinen tuomioistuin pyytää neuvostoa ja komissiota toimittamaan tiettyihin kantajien esittämiin väitteisiin liittyviä asiakirjoja ja määrää sellaisen riippumattoman taloudellisen asiantuntijan nimittämisestä, jonka tehtävänä on laatia raportti riidan useista näkökohdista.

88 Edellä esitetyn valossa ei tarvitse pyytää kantajien mainitsemien asiakirjojen toimittamista eikä nimetä riippumatonta taloudellista asiantuntijaa.

Oikeudenkäyntikulut

89 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian siltä osin kuin niiden kanne kohdistui komissioon, ne on velvoitettava korvaamaan sen oikeudenkäyntikulut.

90 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan, jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi. Käsiteltävässä

asiassa on määrättävä, että kantajat vastaavat puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan ja että neuvosto korvaa puolet niiden oikeudenkäyntikuluista ja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

91 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä, että muiden kuin tämän säännöksen ensimmäisessä tai toisessa kohdassa mainittujen väliintulijoiden on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan. Nyt esillä olevassa asiassa Euroalliages on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Kazakstanista peräisin olevan piimangaanin tuonnissa sekä Ukrainasta peräisin olevan piimangaanin tuontia koskevan menettelyn päättämisestä 4.12.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1420/2007 1 artikla kumotaan siltä osin kuin se koskee Transnational Company "Kazchrome" AO:n tuottaman piimangaanin tuontia.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Transnational Company "Kazchrome" ja ENRC Marketing AG vastaavat puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

4) Euroopan unionin neuvosto velvoitetaan korvaamaan puolet Transnational Company "Kazchromen" ja ENRC Marketingin oikeudenkäyntikuluista, ja se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

5) Euroalliages vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Czúcz Labucka Gratsias

Julistettiin Luxemburgissa 30 päivänä marraskuuta 2011.

Allekirjoitukset